

A R E T U S A

Rețea Europeană pentru promovarea politicilor de șanse egale

Planul comunitar pentru lupta împotriva
traficului de ființe umane
Linii directe

A R E T U S A

Rețea Europeană pentru
promovarea politicilor
de șanse egale

Această publicație a fost realizată în contextul activităților proiectului “ENATW – The European Network Against Trafficking in Women for Sexual Exploitation 2006”

Publicația a fost îngrijită de Asociația IRENE cu contribuția Mariapaola ColomboSvevo, Elena Garavaglia, Marcello D’Amico și de asociațiile partenere în proiect:

- > MONA Foundation for the Women Of Hungary, Ungaria
- > Asociația Formazione Professionale del Patronato San Vincenzo, Italia
- > L’Amicale du Nid, Franta
- > The Research Centre of Women’s Affairs, Grecia
- > The BalticFem, Suedia
- > Women’s Issues Information Centre, Lituania
- > Dom Zakonny Zgromadzenia Siostr Urszulanek Niepokalanej Maryi Panny z Gamine, Polonia

Acele normative și documentele comunitare relative la strategia de prevenire și lupta împotriva traficului de ființe umane, după cum și ulterioara documentație tematică, pot fi găsite și descarcate în format electronic vizitând centrul de documentație a portalului rețelei ENATW: www.aretusa.net

Proiectul a fost realizat cu contribuția financiară a Comisiei Europene, Direcția Generală de Ocupare, Afaceri Sociale și Șanse Egale. Opiniile exprimate în această publicație sunt cele ale rețelei ENATW. Comisia Europeană nu este responsabilă pentru utilizarea care poate fi făcută pe baza informațiilor conținute în aceasta.

Cu susținerea Regiunii Lombardia:

Regione Lombardia

Presidenza

Prezentare.

Prin intermediul acestui ghid **European Network Against Trafficking in Women for sexual exploitation** se înțelege difuzarea principiilor și liniilor directoare formulate de Uniunea Europeană pentru programarea și actualizarea politicilor de prevenire și luptă împotriva traficului de ființe umane.

Obiectivul ghidului este acela de a furniza operatorilor asociațiilor și funcționarilor instituțiilor publice, implicate în lupta împotriva traficului de ființe umane, și în general, în lupta împotriva formelor de violență față de femei și copii, un instrument care, focalizând atenția asupra tabloului comunitar și în special asupra documentelor mai recente, poate să **favorizeze procesul de integrare a politicilor și principiilor elaborate la nivel comunitar în strategiile naționale și în planurile locale de luptă împotriva traficului de ființe umane și de tutelare a drepturilor femeilor.**

Ghidul răspunde și unuia dintre obiectivele pe care asociațiile care au aderat la ENATW și le-au prefixat în carta de principii și deci acela de a **promova și susține dezvoltarea normelor și politicilor în acord cu principalele convenții și documente internaționale în materie de prevenire și luptă împotriva traficului de femei în scopul exploatării sexuale.**

În elaborarea ghidului s-a ținut cont de necesitatea de a furniza instrumente de informare și sensibilizare necesare pentru a **întări cooperarea între asociațiile din sectorul privat social și instituțiile publice, acel complement necesar pentru actualizarea efectivă a politicilor și a strategiilor elaborate la nivel comunitar și național.** În acest mod se dorește de fapt să se mărescă nivelul de cunoaștere și implicare al operatorilor chiar și la nivel local, în programarea și implementarea de intervenții de prevenire a fenomenului și de tutelare a drepturilor umane ale femeilor victime ale unor astfel de crime.

În ghid se va face în mod special referire la strategia comunitară

- la **tabloul normativ comunitar**: Decizia Cadru a Consiliului din 19 iulie 2002 asupra luptei împotriva traficului de ființe umane (2002/629/GAI); Decizia Cadru 2004/68/JAI a Consiliului, din 22 decembrie 2003,

care referă la lupta împotriva exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile; Directiva 2004/81/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 cu privire la titlul de ședere care se emite pentru cetățenii țărilor țerte victime ale traficului de ființe umane;

- > la **documentele cu adresă politică**: Declarația de la Bruxelles pentru prevenirea și lupta împotriva traficului de ființe umane din 2002; Comunicarea Comisiei COM (2005)514 asupra luptei împotriva traficului de ființe umane – o abordare integrată și propuneri pentru un plan de acțiune; Planul UE asupra celor mai bune practici, norme și proceduri pentru lupta și prevenirea traficului de ființe umane (2005/C311/01);
- > la principalele rezultate și recomandări formulate în **raportul Grupului de Experti asupra traficului de ființe umane** în scopul de a indica instrumentele pentru întărirea acțiunii Uniunii Europene împotriva traficului de ființe umane și pentru a lansa noi inițiative, programe și activități.

Cuprins.

- 7 > **PARTEA ÎNTÂI**
Instrumentele normative de luptă împotriva traficului:
- 8 > Traficarea femeilor în scopul exploatării sexuale; o provocare și o sarcină pentru Uniunea Europeană
- 10 > Decizia Cadru din 19 iulie 2002 asupra luptei împotriva traficului ființelor umane cu scopul exploatării sexuale și a mâinii de lucru
- 14 > Directiva 2004/81/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004
- 16 > programele comunitare de susținere a acțiunilor de prevenire și lupta împotriva traficului
- 18 > Rețelele de legătură

- 21 > **A DOUA PARTE**
Instrumentele de natură politică pentru prevenirea și lupta împotriva traficului, dar și pentru tutela drepturilor umane ale victimelor traficului
- 22 > Declarația de la Bruxelles asupra prevenirii și luptei împotriva traficului de ființe umane
- 24 > mecanismele de cooperare și coordonare
- 27 > prevenirea traficului de ființe umane
- 33 > protecția și asistența victimelor
- 40 > cooperarea judiciară și a Poliției
- 41 > **CARTA PRINCIPIILOR REȚELEI ENATW**

PARTEA ÎNTÂI
Instrumentele normative de luptă împotriva traficului

Traficarea femeilor în scopul exploatării sexuale; o provocare și o sarcină pentru Uniunea Europeană.

Strategia Europeană de prevenire și luptă împotriva traficului de femei răspunde unuia dintre principiile fundamentale ale dreptului comunitar: promovarea parității de tratament între femei și bărbați și lupta împotriva discriminării în general. Aceste principii enunțate în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, proclamată la Nisa în 7 decembrie 2000, în special articolele 20,21, și 23 care statuează dorința Uniunii pentru promovarea principiului egalității și interzicerea discriminării. Carta de la Nisa statuează în art. 5 chiar și interzicerea oricărei forme de sclavie, prevenind tocmai traficul de ființe umane ca o manifestare contemporană a sa.

Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene

CAP.I – DEMNITATE

Art.5 INTERZICEREA SCLAVIEI ȘI A MUNCII FORȚATE

Nimeni nu poate fi ținut în condiții de sclavie sau de servitate.

Nimeni nu poate fi obligat să îndeplinească o muncă forțată sau obligatorie.

Este interzisă traficul de ființe umane.

CAP.III – EGALITATE

Art.20 EGALITATEA ÎN FAȚA LEGII

Toate persoanele sunt egale în fața legii.

Art.21 NEDISCRIMINAREA

Este interzisă orice formă de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoarea pielii sau origine etnică sau socială, caracteristicile genetice, limbă, religie sau convingeri personale, opinii politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, patrimoniu, naștere, handicap, vârstă sau tendințe sexuale. În domeniul aplicării tratatului care instituie Comunitatea Europeană și a Tratatului asupra Uniunii Europene este interzisă orice discriminare bazată pe cetățenie, exceptând anumite dispoziții cuprinse în aceleași tratate.

Art.23 EGALITATE ÎNTRE FEMEI ȘI BĂRBAȚI

Egalitatea între femei și bărbați trebuie să fie asigurată în orice domeniu, inclusiv în domeniul ocupării, de muncă și de retribuire.

Principiul egalității nu exclude menținerea sau adoptarea de măsuri care prevăd avantaje specifice în favoarea sexului subreprezentat.

În foaia de parcurs asupra egalității de șanse COM (2006) 92, Comisia Europeană a stabilit ca prioritate, în ceea ce privește tema egalității de șanse între femei și bărbați, lupta împotriva violenței bazată pe gen, focalizând atenția pe lupta împotriva traficului de femei, această violare a dreptului fundamental la viață, la securitate, la libertate și integritate fizică.

Femeile sunt într-adevăr vulnerabile în mod special în a deveni victime ale traficului, datorită discriminării de gen, de feminizarea sărăciei, de lipsa șanselor profesionale în țările de origine.

Titlul IV din Tratatul Uniunii Europene a întărit competențele Uniunii Europene în ceea ce privește **cooperarea judiciară și de poliție în domeniul penal pentru crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție** (titlul IV). Prin intermediul cooperării dintre serviciile de poliție și cele judiciare ale țărilor membre se dorește crearea unei acțiuni unitare pentru prevenirea și lupta împotriva criminalității, în special față de ființe umane (art.29 TUE). Consiliul European de la Tampere din 1999 a fixat ca prioritate și orientări ale politicii Europene în materie de Justiție și Afaceri Interne reiterând implicarea Uniunii pentru prevenirea și lupta împotriva traficului de umane, nu numai acele alarmante forme de criminalitate (conform punctelor 22, 23, 26, 48 din Concluziile Presedenției) dar chiar și acele grave violări ale drepturilor umane. Fiind de fapt tutela libertăților individuale în centrul construcției spațiului de libertate, securitate și justiție, este necesar să se pună în practică o abordare integrată față de trafic, care să abordeze și problemele conexe ale tutelei și ale promovării drepturilor umane ale victimelor, în special ale femeilor și ale minorilor, și la dezvoltarea țărilor și ale regiunilor de origine și tranzit.

Dirjecțiile Generale ale **Comisiei Europene** care se ocupă de problemele conexe ale prevenirii și lupta împotriva traficului de ființe umane sunt:

- > DG libertate, securitate și justiție
- > DG ocupare, afaceri sociale și șanse egale

Informații asupra activității Uniunii Europene pot fi regăsite pe portal:

www.europa.eu Anumite secțiuni ale portalului pot fi extrem de utile pentru cine dorește să aprofundeze strategia comunitară de luptă împotriva traficului de ființe umane și în special:

- > paginile Direcției Generale Justiție și Afaceri Interne
http://ec.europa.eu/justice_home/index_en.htm
- > paginile Direcției Generale Ocupare, Afaceri Sociale și Șanse egale
http://ec.europa.eu/employment_social/index_en.html

În cadrul Parlamentului European, problemele care țin de strategia anti-trafic și în general de promovarea Șanselor Egale sunt cu predilecție discutate de Comisia Parlamentară pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și de Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne. Pentru informații este posibil să se consulte site-ul Parlamentului European:

<http://www.europarl.europa.eu>

Decizia Cadru din 19 iulie 2002 asupra luptei împotriva traficului de ființe umane cu scopul exploatării sexuale și a mâinii de lucru.

Unul dintre primele obiective pe care Uniunea Europeană le-a pus în actualizarea strategiei de luptă împotriva traficului de ființe umane a fost adoptarea în diverse țări membre ale Uniunii a unei **definiții comune a delictului de trafic de ființe umane** și fixarea de sancțiuni proporționale cu gravitatea acțiunii, ca o premiză pentru inițierea unei linii de acțiune comună în materie penală și o cooperare întărită în sectorul judiciar. Consiliul Uniunii Europene a adoptat astfel în 2002 o **Decizie Cadru** (1) care include în domeniul său de aplicare nu numai delictul de trafic de ființe umane finalizat cu exploatarea sexuală dar chiar și acelea referitoare la exploatarea mâinii de lucru și are ca obiectiv fixarea de *“norme minime relative la elementele constitutive de delict și la sancțiuni”*.

Decizia a fost elaborată ținând seama de unul dintre ritmurile de dezvoltare cele mai semnificative atinse în cel mai amplu context internațional și care este Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, al cărui Protocol anexat tratează problema traficului de ființe umane. Definiția propusă în Decizia Cadru reia elementele fundamentale ale definiției de trafic conținută în Protocolul ONU, recunoscând-o ca un **delict împotriva persoanei** în scopul exploatării acelei persoane.

Decizia Cadru este unul dintre instrumentele normative de care dispune Uniunea Europeană pentru a susține cooperarea poliției și pe cea judiciară în materie penală. La fel ca o directivă, Decizia Cadru obligă Statele membre în ceea ce privește rezultatul de atins, ținând seama de competența autorităților naționale în funcție de forma și mijloacele de atingere.

În mai 2006 Comisia a publicat o **relație COM (2006) 187** asupra măsurilor legislative adoptate de Statele membre pentru a se pune de acord asupra dispozițiilor conținute în Decizia Cadru cu privire la traficul de ființe umane. Din aceasta propunere a reieșit faptul că din punct de vedere al criminalității marea parte a Statelor membre s-au conformat art.

1 din Decizia Cadru prevăzând în ordinele naționale un delict în mod specific legat de traficul de ființe umane. În relație se subliniază oricum că existența de măsuri legislative la nivel național nu este suficientă pentru a garanta primirea efectivă a dispozițiilor comunitare din moment ce aceasta depinde și de spiritul și de modalitățile cu care noile măsuri vor fi aplicate de organele de poliție și de cele judiciare.

Protocolul ONU asupra traficului de ființe umane, deschis pentru înscriri de la 12 decembrie 2000 la Palermo, a intrat în vigoare la 25 decembrie 2003 ca urmare a depunerii celei de-a 40-a ratificări. Protocolul conține prima definiție comună la nivel internațional asupra traficului de ființe umane. Informații asupra Protocolului și asupra activității UNODC (Biroul Națiunilor Unite pentru Droguri și Crime) pot fi regăsite pe site-ul:
http://www.unodc.org/unodc/en/crime_prevention.html

Rețeaua ENATW a promovat în 2003 o campanie informativă asupra Protocolului ONU și de pe site-ul www.aretusa.net este posibil să se descarce broșura.

În cadrul Consiliului European – organizație Internațională cu sediul la Strasburg, care reunește 46 de state democratice ale Europei – a fost adoptată la 3 mai 2005 la Convenția asupra luptei împotriva traficului de ființe umane. Față de alte instrumente adoptate la nivel internațional (ONU și UE) la Convenția Consiliului Europei se pune un accent deosebit asupra problemei tutelei drepturilor umane ale victimelor. În preambul se citește de fapt că traficul de ființe umane constituie o violare a drepturilor umane și un ultraj la demnitatea și integritatea persoanei. În Convenție se prevede de asemenea și instituirea unui mecanism de control pentru a garanta aplicarea efectivă a dispozițiilor din partea statelor semnatare.

Convenția Consiliului European privește:

- > orice formă de trafic: atât în mediul național cât și internațional, atât cele referitoare la organizații criminale, cât și cele care nu fac referire la crimă;
- > traficul femeilor, bărbaților și copiilor;
- > exploatarea sexuală sau prestarea forțată de servicii.

Informații asupra Convenției și asupra altor activități efectuate de Consiliul European pentru a combate traficul pot fi găsite pe portalul www.coe.int în paginile dedicate subiectului: http://www.coe.int/T/E/Human_Rights/Trafficking

Nota 1. Decizia Cadru 2002/629/GAI a Consiliului, din 19 iulie 2002 asupra luptei împotriva traficului de ființe umane, în GUUE L203 din 1.08.2002

Art.1 – Delictele referitoare la traficul de ființe umane având ca scop exploatarea mâinii de lucru sau exploatare sexuală

Definiția individualizează elemente care caracterizează delictul de trafic de ființe umane:

- > **activitatea de recrutare, transport, transfer, ospitalitate și primire de persoane;**
- > **prin intermediul folosirii obligării, violenței sau amenințări, de înșelăciune sau fraudă; de abuz de putere sau de o situație de vulnerabilitate, astfel ca persoana să nu aibă o altă alternativă efectivă sau acceptabilă dacă nu cedează abuzului a cărui victimă este; oferirea de bani sau alte beneficii pentru a obține consensul unei persoane care să aibă puterea de a dispune de o altă persoană;**
- > **în scopul** exploatării muncii sau a serviciilor prestate de o persoană sau în scopul exploatării, prostituției altuia sau alte forme de exploatare sexuală.

Consensul din partea victimei este irrelevant atunci când s-a făcut uz de unul dintre mijloacele menționate, mijloace de obligare sau înșelăciune.

În definiția decisă la nivel internațional între modalitățile de limitare a libertăților personale, cu care vin puse în acțiune activitățile de trafic au fost incluse și forme de constrângere care nu comportă nici un apel la forța fizică precum **abuzul de putere** sau o **situație de vulnerabilitate**. În conformitate cu definiția conținută în notele interpretative la Protocolul ONU, prin abuz de putere se înțelege o situație în care o persoană care are putere asupra altei persoane neagă drepturile persoanei dependente. Pentru abuzul unei condiții de vulnerabilitate se face referire la orice situație în care persoana implicată nu are o alternativă reală sau acceptabilă dacă nu aceea de îndeplinire a condiției de abuz trăit.

Recomandarea numărul 4 a Grupului de experți: definiția fenomenului trebuie să ia în considerare toate aspectele și, în special, impactul asupra drepturilor umane. În acest context, traficul de ființe umane trebuie să fie definit ca un fenomen complex care violează voința și dreptul de autodeterminare al individului afectând demnitatea sa umană.

Art.2 – Instigare, favorizare, complicitate și tentativă

Fiecare stat membru este chemat să adopte măsurile necesare astfel încât instigarea, favorizarea, complicitatea și tentativa la comiterea delictului de trafic sunt și acestea condamnate. Marea majoritate a acestor state, în conformitate cu o astfel de dispoziție, au făcut referință la normele generale care disciplinează participarea și tentativa de delict.

Art.3 – Sancțiunile prevăzute

Se cere adoptarea de sancțiuni penale care să fie efective, proporționate și să descurajeze individualizând anumite circumstanțe care determină o agravare a sancțiunii.

Art.6 – Jurisdicția și exercițiul acțiunii penale

Caracterul internațional al activităților criminale legate de delictul de trafic al ființelor umane solicită, pentru ca răspunsul să fie eficace, ca dispozițiile în materie de jurisdicție să fie clare și în măsură să evite riscul de eludare a acțiunii penale din partea autorilor delictului care operează prin granițele transnaționale.

În cuprinsul Convenției ONU asupra Criminalității transnaționale organizate, a fost inclusă, prin prevederile a două Protocoale diferite, distincția între **traficul de ființe umane și imigrația clandestină**.

În funcție de definiția inclusă în Protocolul ONU, cu **termenul Imigrație clandestină sau “smuggling”** se face referință la activitatea directă de favorizare, cu scop lucrativ, intrarea sau șederea unui cetățean străin într-un stat violând normele care sunt în vigoare în acesta, normele relative la disciplina imigrării. Delictul de favorizare a imigrației clandestine se configurează deci ca un **delict în dauna Statului**.

Traficul de ființe umane se diferențiază de smuggling pentru că:

- > nu comportă în mod necesar violarea disciplinei naționale în materie de intrare și ședere a cetățenilor străini;
- > în faza de recrutare, transport sau permanență în țara de destinație se recurge la forme de constrângere pentru a reduce și a menține individul în condiții de exploatare;
- > se manifestă ca una din formele cele mai degradante de sclavie, comportând o violare a drepturilor fundamentale ale individului, precum dreptul la viață, la demnitate și la siguranță, dreptul la sănătate, dreptul la egalitate.

Delictul de traficare a ființelor umane se caracterizează deci ca **delict împotriva persoanei și condiției de abuz** la care este supusă persoana traficată și căreia i se atribuie statutul de **victimă**.

Directiva 2004/81/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004.

În contextul unei predispoziții a unei definiții comune la nivel comunitar a delictului de trafic al ființelor umane, Uniunea Europeană a emis o directivă în scopul definirii **condițiilor de eliberare a unui permis de ședere temporară, corelată cu durata procedurilor investigative și judiciare instaurate împotriva traficantilor**, în favoarea cetățenilor din țări terțe, victime ale delictului de trafic de persoane care cooperează cu autoritățile competente. Obiectivul directivei este acela de a furniza autorităților de poliție și judiciare naționale un instrument direct care să favorizeze și să întărească activitatea de luptă împotriva traficantilor, favorizând cooperarea victimelor la activitatea de anchetă și în cursul procedurii penale împotriva exploatatorilor prin intermediul unui permis de ședere (art.1). Directiva prevede în art.6 ca victimei unui delict de traficare, cetățean al unei țări terțe, să **periodadă pentru a reflecta** pentru a-i permite să își revină și să se sustragă de sub influența autorilor de delict, astfel încât să poată decide în mod conștient dacă dorește să coopereze cu autoritățile competente”, pentru a cărui durată nu este permisă executarea nici unei măsuri de îndepărtare a acelei persoane. În timpul perioadei în care reflectează și înainte de eliberarea permisului de ședere Statele membre trebuie să asigure victimelor resurse suficiente pentru a le garanta un nivel de viață în măsură să le permită subzistența și accesul la cure medicale urgente (art.7) pentru a le ajuta să-și regăsească autonomia materială și psihologică. Condițiile de eliberare a **permisului de ședere**, în funcție de dispozițiile conținute în art.8 a directivei, sunt:

- > oportunitatea prezenței persoanei pe teritoriul național în scopul efectuării anchetei sau a procedurii penale;
- > dorința expresă a victimei de a coopera cu autoritățile competente;
- > rupțura oricărei legături cu traficantii.

În prezența unor astfel de premise se poate elibera un permis de ședere temporară cu o durată de șase luni.

Nota 2. Directiva 2004/81/CE a Consiliului din 29 aprilie în ceea ce privește titlul de ședere care se eliberează cetățenilor unor țări terțe victime ale traficului de ființe umane sau implicate într-o acțiune de imigrație ilegală care cooperează cu autoritățile competente, în GUUE L A 261 din 6.08.2004

Victimelor traficului care beneficiază de permisul de ședere le este garantat accesul la programe destinate să favorizeze *“reluarea unei vieți sociale normale, incluzând, eventual, cursuri intense pentru a îmbunătăți capacitatea lor profesională, sau pregătirea unei întoarceri asistate în țara de origine”* (art.12). Statele determină de asemenea și modalitățile conform cărora titularii permisului de ședere temporară pot avea acces la muncă, la formare profesională și la instrucție (art.11).

La expirarea valabilității acestui permis de ședere temporară victima poate obține să rămână pe teritoriul aceluia stat în conformitate cu disciplina ordinară în materie de imigrație.

În raportul Grupului de experți (schema de detaliere nr.12) se subliniază cum nevoia de protecție și asistență este legată nu numai de cazurile în care victima colaborează cu autoritățile de poliție și judiciare, dar chiar și de singularul fapt de a dori să se sustragă condiției de abuz și exploatare pus în funcție de traficanți. Refuzul de a colabora la anchete sau în procedura împotriva exploataților nu trebuie să condiționeze posibilitatea de a accede la măsurile de asistență și de protecție care sunt necesare pentru siguranța și reintegrarea persoanei traficate. În anexă sunt de asemenea incluse indicațiile în ceea ce privește anchetele și interogatoriile și cu privire la alte probleme procedurale.

Italia înca din 1998 a prevăzut în propriul regulament juridic o normă (art.18 D.lgs 286/98) care prevede eliberarea unui permis de ședere pentru victimele traficului de ființe umane, prin intermediul unui parcurs judiciar (în cazul în care victima decide să coopereze cu autoritățile judiciare și de poliție în cursul anchetelor și al procedurii penale împotriva traficanților) și un parcurs social (motivul acceptării unei situații de violență sau gravă exploatare și independent de voința victimei care mărturisește). Art.18 a Textului Unic în materie de imigrație reprezintă o bună practică la nivel European având ca scop de a permite victimelor să rupă legăturile cu exploatații și să inițieze un parcurs de asistență și de integrare socială graduală prin intermediul proiectelor gestionate de asociații specializate. În contextul activităților directe care să permită schimbul de bune practici și informații între asociațiile care operează pentru asistarea victimelor traficului, rețeaua ENATW a realizat o campanie informativă asupra măsurilor de asistență și tutelă prevăzute de articolul 18. pe site-ul www.aretusa.net este posibil să se descarce broșura informativă.

Recomandarea numărul 89 a Grupului de experți: pentru a combate eficient traficul, să se prevină eventualitatea ca persoanele să fie re-traficate și pentru a îndeplini obligațiile care derivă din normativele internaționale de tutelă a drepturilor umane, statele membre trebuie să se asigure că persoanele traficate au acces la măsuri potrivite, care includ asistența, protecția și despăgubirea, independent de voința sau capacitatea acestora de a depune mărturie împotriva propriilor traficanți.

Programele comunitare pentru susținerea acțiunilor de prevenire și luptă împotriva traficului.

Uniunea Europeană susține o serie de programe în scopul suportării activității la nivel național și comunitar și cooperarea autorităților publice și ale organizațiilor societății civile pentru prevenirea și lupta împotriva traficului de ființe umane.

În cursul perioadei de programare care se termină în 2006, Comisia Europeană, **Direcția Generală Justiție și Afaceri Interne**, a lansat:

- > programul DAPHNE, care a cofinanțat proiecte transnaționale promovate de organizații ale societății civile de prevenire și lupta împotriva tuturor tipurilor de violență împotriva minorilor și a femeilor;
- > programul AGIS, având ca scop cofinanțarea activităților de networking, de schimb de bune practici, de informare și formare a forțelor de poliție, a autorităților judiciare, a avocaților care operează în țările UE.

Lupta împotriva violenței față de femei constituie o prioritate de intervenție chiar și din partea **Direcției Generale Ocupare, Afaceri Sociale și Șanse Egale**, care a finanțat anumite proiecte, între care rețeaua ENATW, în cadrul programului de acțiune comunitară pentru promovarea organizațiilor active la nivel European în domeniul egalității de șanse între bărbați și femei. Alte inițiative, în special în domeniul de prevenire și luptă în țările terțe de origine a fluxurilor de trafic, sunt susținute de Biroul de cooperare a **Uniunii Europeaid**.

În paginile web ale portalului Uniunii Europene (www.europa.eu) dedicate Direcției Generale Justiție și Afaceri Interne http://ec.europa.eu/justice_home/index-en.htm e posibil să se regăsească informații cu privire la finanțări deschise, pe proiecte, pe bune practici realizate prin intermediul programelor Comisiei Europene direcționate pentru a favoriza crearea unui spațiu de libertate, siguranță și justiție.

Pentru a favoriza adunarea și valorizarea proiectelor cofinanțate de Comisia Europeană în contextul Programului DAPHNE a fost creat un portal în care sunt prezentate experiențele realizate de diferite țări ale Uniunii: <http://www.daphne-toolkit.org>

Informații asupra politicilor comunitare și asupra oportunităților de finanțare în domeniul egalității de gen, antidiscriminare și incluziune socială pot fi regăsite în secțiunea portalului Uniunii Europene, dedicate DG Ocupare, Afaceri Sociale și șanse egale:

http://ec.europa.eu/employment_social/index_en.html

Programele de finanțare ale Biroului Cooperare Europeaid sunt publicate:

<http://ec.europa.eu/comm/europeaid/cgi/frame12.pl>

Pentru perioada 2007–2013 Comisia Europeană a propus adoptarea unui Program Cadru “Drepturi fundamentale și Justiție” pentru susținerea anumitor valori fundamentale pentru Uniunea Europeană: democrație, respectul libertaților și a drepturilor fundamentale și a statului de drept. Lupta împotriva violenței față de femei se integrează perfect în tabloulde intervenții privind tutela drepturilor fundamentale garantate de Carta de la Nisa, însă se prevede și un program specific “Lupta împotriva violenței (DAPHNE)” cu următoarele obiective specifice:

- > previne și combate toate formele de violență care se verifică în sfera publică sau privată , violența față de copii, tineri, și femei, adoptând măsuri preventive și susținând victimele și grupele de risc cu următoarele acțiuni;
- > promovarea acțiunilor transnaționale.

Comisia a mai propus și să înlocuiască cele patru programe actuale de acțiune comunitară în materie de anti discriminare, egalitate de gen, incluziune socială și ocupare cu un unic **program în domeniul ocupării și solidarității sociale “Progress”**, deci în scopul de creștere a vizibilității, a coerenței, a clarității susținerii financiare oferite de Comunitatea Europeană în aceste domenii de intervenție.

Rețelele de legătură.

Actualizarea unei cooperări multidisciplinare între diverși actori implicați în lupta împotriva traficului, atât instituționali cât și ai societății civile, este un element cardinal în strategia de luptă nu numai la nivel comunitar dar și local. Protocolul ONU se referă în special la cooperarea între autoritățile publice (art.10 și 11), dar, cum e subliniat și de Grupul de experți, aceasta trebuie activată la un nivel mai amplu pentru a putea implica agențiile guvernamentale și non guvernamentale la nivel European, național și local acelea care sunt presupuse pentru dezvoltarea de politici și intervenții eficiente, cât și pentru monitorizarea și pentru evaluarea impactului pe care îl au acestea asupra fenomenului criminal și asupra tutelei drepturilor victimelor. Schimbul de informații între acești actori poate de fapt să garanteze o corectă identificare și inițierea de servicii către persoanele traficate și să se asigure că acestea primesc o asistență adecvată cu respectarea drepturilor umane.

Europol.

Europol este o organizație a Uniunii Europene constituită pentru a întări și favoriza activitatea de anchetă la nivel comunitar față de acele organizații criminale care operează în două sau mai multe state. Este operativă ca unitate antidrog din 1994 și progresiv competențele sale au fost amplificate și către alte activități criminale între care și traficul de ființe umane. Europol înlesnește schimbul de informații, furnizează suport în activitatea de anchetă, realizează analize și studii asupra principalelor fenomene criminale.

Pe site-ul Europol: <http://www.europol.europa.eu> este posibil să se regăsească în afara raportului anual chiar și studii tematice asupra traficului de ființe umane.

Eurojust.

Eurojust este un organism al Uniunii Europene, constituit în 2002 cu scopul de a întări coordonarea activităților de anchetă și procedurale între autoritățile competente din diferite state membre ale Uniunii. Eurojust este deci o rețea permanentă a autorităților judiciare funcțională pentru realizarea unei cooperări eficiente în materie judiciară în special pentru prevenirea și lupta împotriva crimelor organizate grave.

Este de importanță fundamentală ca și responsabilii politici, experții, operatorii ONGurilor și asociațiilor implicate în activitățile de prevenire și lupta împotriva traficului de ființe umane să asigure o monitorizare respectând standardele stabilite la nivel comunitar și o evaluare în conformitate cu strategiile și planurile de acțiune naționale cu acestea și eventual necesitatea de noi intervenții pentru a îmbunătăți sistemele de prevenire, asistență și integrare socială a victimelor traficului. Pentru acest motiv rețeaua ENATW își propune să susțină și să favorizeze dialogul între asociații și între acestea și instituții și societatea civilă.

COLEGI

În toate țările Uniunii Europene organizațiile care promovează și tutează drepturile femeilor și operează pentru prevenirea și lupta împotriva traficului de ființe umane

DEZBATE

asupra principiilor, asupra legislației bunelor practici pentru a favoriza o reflexie asupra problemelor de trafic cu ființele umane orientată către tutela drepturilor femeilor victime ale unor astfel de crime

Rețeaua ENATW

European Network
Against Trafficking
in Women
for sexual exploitation

Rețea Europeană pentru promovarea politicilor de șanse egale

DIFUZEAZĂ

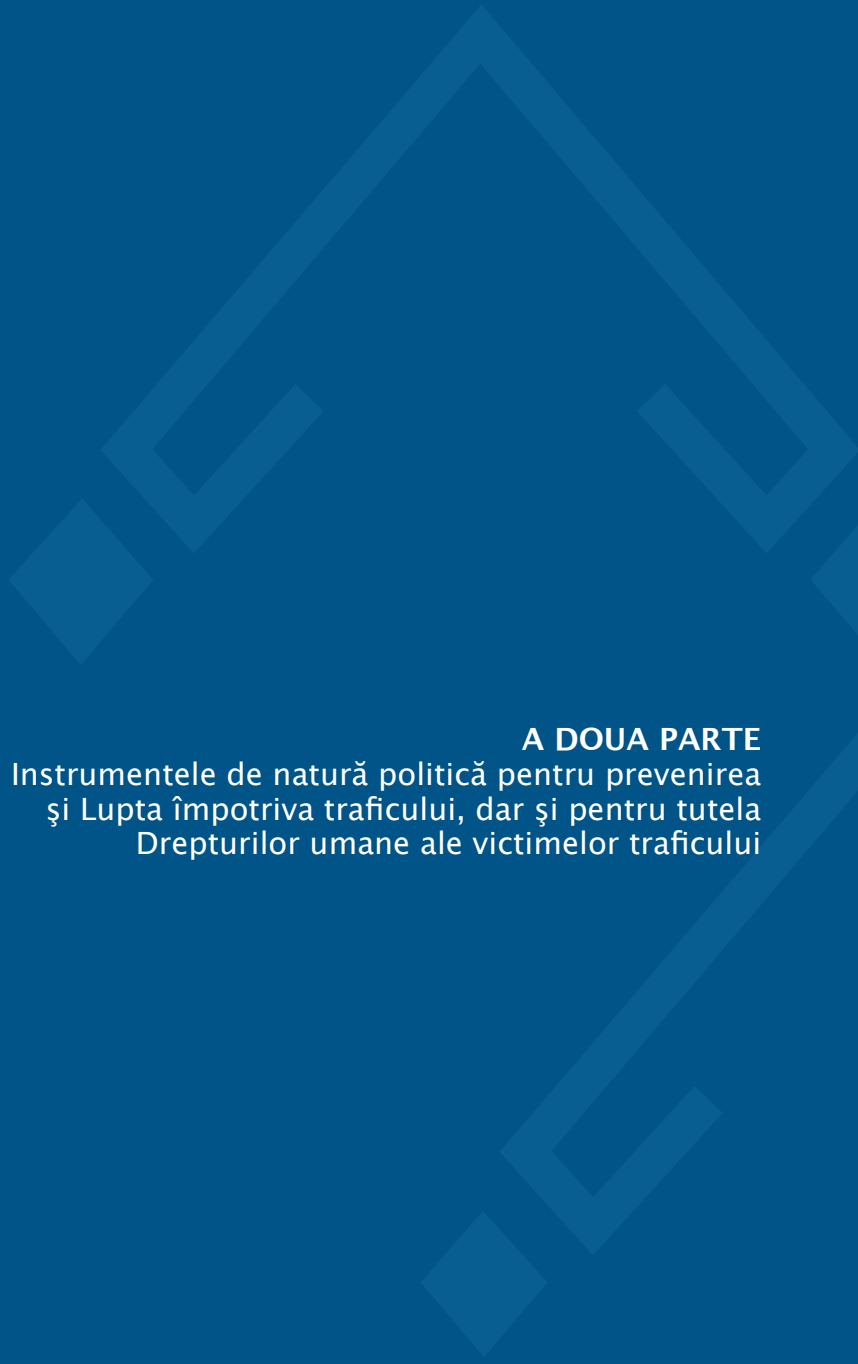
Politica comunitară, strategiile și bunele practici pentru prevenirea și lupta împotriva traficului și tutela pentru victimele ce se întâlnesc în statele din Uniunea Europeană

INFORMEAZĂ

opinia publică pentru a susține activitatea asociațiilor instituțiilor publice, ale organismelor de egalitate care realizează acțiuni de prevenire și luptă împotriva traficului de femei

SUȘȚINE

Preocuparea Instituțiilor comunitare și naționale și ale asociațiilor care operează pentru o deplină și efectivă tutelă a drepturilor femeilor

A DOUA PARTE
Instrumentele de natură politică pentru prevenirea
și Lupta împotriva traficului, dar și pentru tutela
Drepturilor umane ale victimelor traficului

Declarația de la Bruxelles asupra prevenirii și luptei împotriva traficului de ființe umane.

În contextul programului European STOP II, Organizația internațională pentru Migrație, în colaborare cu Comisia și Parlamentul European, a organizat la Bruxelles, între 18 și 20 septembrie 2002, **Conferința Europeană asupra prevenirii și luptei împotriva traficului de ființe umane – Global Challenge for the 21st Century**, a cărei declarație de la Bruxelles constituie documentul concludiv. La lucrările pregătitoare și la Conferință au participat reprezentanți ai Guvernelor țărilor membre UE, candidate și terți, academicieni, experți și reprezentanți ai organizațiilor internaționale și naționale.

În 2003 Consiliul Uniunii Europene a primit concluziile Declarației de la Bruxelles ca document de lucru și cu adresă politică în materie de lupta împotriva traficului de ființe umane.

În comunicarea Comisiei din 3 iunie 2003 a Parlamentului European și a Consiliului asupra dezvoltării unei politici comune în ceea ce privește imigrația ilegală, de introducere clandestină și trafic de ființe umane, de frontiere externe și de repatriere a persoanelor care locuiesc în mod ilegal, în relație cu declarația de la Bruxelles se citește că: *“este o altă bornă kilometrică în dezvoltarea politicii UE în acest sector. Declarația înțelege dezvoltarea ulterioară a cooperării europene și internaționale și prevede măsuri concrete, standarde, practici mai bune și mecanisme de prevenire și luptă împotriva comerțului de ființe umane. Munca Comisiei în viitorul apropiat se va baza pe declarație din care s-au inspirat și alte inițiative europene, posibil structurate pe un plan de acțiune bazat pe părerea unui grup de experți ad hoc”*.

Pentru actualizarea recomandărilor conținute în Declarație, Comisia Europeană a constituit un grup consultativ numit **Grup de experți asupra traficului de ființe umane** conferindu-i sarcina de a furniza păreri asupra problemelor specifice și de a redacta un raport bazat pe recomandările formulate în declarația de la Bruxelles.

Considerând declarația precum un instrument util pentru o dezvoltare mai susținută și mai amplă asupra cooperării interdisciplinare la nivel comunitar și național, rețeaua ENATW dorește să favorizeze difuzarea și cunoașterea de către operatorii publici și ai societății civile în scopul de a încuraja adoptarea de măsuri eficiente asupra:

- > mecanisme de cooperare și coordonare;
- > prevenire;
- > protecție și asistență a victimelor traficului de ființe umane;
- > cooperare judiciară și de poliție.

Această secțiune a ghidului este realizată ținând seama de structura și de indicațiile și recomandările conținute în Declarația de la Bruxelles, și de asemenea în lumina actualizărilor și aprofundărilor oferite de raportul Grupului de Experți și a ulterioarei Comunicări a Comisiei "asupra luptei împotriva traficului de ființe umane. O abordare integrată și propuneri pentru un plan de acțiune" COM (2005)514.³

Nota 3. GUUE C 137 din 12.6.2003, p.1

Mecanismele de cooperare și coordonare.

Adoptarea de măsuri de cooperare și coordonare este direcționată către intensificarea cooperării și a schimbului de informații între toate organismele guvernamentale și internaționale, implicate în activitatea de prevenire și luptă împotriva traficului de ființe umane, pentru a actualiza un răspuns mai bine coordonat fenomenului. Într-un astfel de context, i se acordă o importanță deosebită integrării țărilor candidate în structurile de cooperare internațională de luptă împotriva criminalității, după cum și întăririi relațiilor cu țările terțe.

În comunicarea COM (2005)514 se invită *“statele membre să consolideze cooperarea autorităților publice cu organizațiile societății civile care se ocupă de prevenirea și de lupta împotriva traficului de ființe umane, de exemplu stabilind norme convenite de ambele părți care promovează înțelegerea și încrederea reciprocă”*.

Recomandarea numărul 15 a Grupului de experți: pentru a putea aborda în mod eficace traficul de ființe umane este necesar să se adopte o abordare bazată pe respect și pe promovarea drepturilor umane. Pentru a face posibilă realizarea unei astfel de abordări este crucială cooperarea și coordonarea între toți actorii și stakeholder implicați, incluzând societatea civilă și sindicatele. Obiectivul trebuie să fie acela de a dezvolta o politică integrată care să identifice diferitele nivele și ambiențele unde este necesară o acțiune. Cu acest scop guvernele trebuie să instituie structuri eficiente de coordonare și cooperare la nivel politic și operativ.

În funcție de indicațiile conținute în Declarația de la Bruxelles, mecanismele de cooperare și coordonare trebuie să opereze pe două nivele: unul European, altul național. La nivel European, pentru a stabili o politică care să prevadă un proces continuu și transparent de revizie, consolidare și dezvoltare de abordări și instrumente în lupta traficului de ființe umane, se solicită:

- > instituirea unui grup de experți, care să opereze sub Comisia Europeană, responsabil pentru evaluarea, consolidarea și dezvoltarea de standarde și bune practici la nivel național și internațional. Comisia Europeană prin decizia din 25 martie 2003 a creat un astfel de grup consultativ denumit **“grup al experților asupra traficului de ființe umane”**;

Compoziția, părerile exprimate de Grupul de experți, după cum și raportul sunt publicate în cadrul paginilor din centrul de documentare al DG Justiție și Afaceri Interne în secțiunea dedicată criminalității organizate sub titlul trafic de ființe umane:

http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/intro/doc_intro-en.htm

- > întarirea **mecanismelor de consultare**, precum Forumul European asupra Prevenirii Crimei Organizate, pentru identificarea măsurilor potrivite pentru lupta împotriva traficului de ființe umane și intensificarea dialogului între toți actorii implicați, publici și din sectorul privat social;
- > dezvoltarea de acțiuni de **networking între asociațiile implicate** în asistența victimelor, pentru a asigura difuzarea și implementarea bunelor practici și îmbunătățirea accesului la informații, precum și facilitarea dialogului cu instituțiile europene.

Asociațiile care promovează ENATW, în funcție de cele statuate în Carta Principiilor, sunt implicate prin intermediul rețelei "*să schimbe și să răspândească experiențe, resurse și strategii la nivel local, național și internațional, care să fie eficiente în domeniul prevenirii și asistenței victimelor*".

Pentru informații asupra rețelei ENATW și pentru a adera vizitați site-ul www.aretusa.net

Recomandarea numărul 61 a Grupului de experți: Uniunea Europeană și statele sale membre ar trebui să încurajeze dezvoltarea de rețele internaționale în măsură să includă toți actorii relevanți pentru a disemina informații asupra traficului, să împărtășească bune practici și să formuleze strategii și partnership comune.

- > crearea unei baze de date pentru persoanele dispărute, cu o atenție deosebită pentru minorii străini neînsoțiți, victime ale traficului;
- > implicarea programelor Uniunii Europene (TACIS, PHARE, CARDS, AGIS) pentru a susține și a dezvolta acțiunea autorităților guvernamentale și ale altor organizații non guvernamentale, precum și includerea traficului de ființe umane;
- > implicarea programelor Uniunii Europene (TACIS, PHARE, CARDS, AGIS) pentru a susține și a dezvolta acțiunea autorităților guvernamentale și ale altor organizații non guvernamentale, precum și includerea traficului de ființe umane pe agenda socială.

La nivel național, pentru realizarea unei monitorizări corespunzătoare, evaluare și pentru îmbunătățirea politicilor actuale, se solicită:

- > instituirea unui Raportor Național asupra traficului de ființe umane;
- > instituirea unui grup multidisciplinar.

Aceste mecanisme trebuie să opereze în acord cu acelea instituite la nivel European.

Raportul Grupului de experți reafirmă că slăbiciunea politicilor anti trafic este datorată unei lipse de predispoziție la nivel național a unei structuri de coordonare formalizată. În Raport, Sistemul Național de Referral se definește precum un *“cadru cooperativ prin intermediul căruia actorii instituționali îndeplinesc obligațiile lor de protejare și promovare a drepturilor umane ale persoanelor traficate coordonând eforturile lor în partnership strategic cu societatea civilă”*. O astfel de structură de coordonare poate furniza o contribuție pentru a îmbunătăți procedurile și politicile naționale în materie de trafic de ființe umane, precum, de exemplu, dispozițiile relative la acordarea permisului de ședere și de repatriere, plata unor daune avute și protecția martorilor, sau să favorizeze programarea unor planuri de acțiune la nivel național și definirea unor indicatori de evaluare pentru a verifica dacă obiectivele stabilite au fost atinse. Sistemului Național de Referral îi este dedicată schema de aprofundare numărul 5 a raportului Grupului de experți.

Recomandarea numărul 31 a Grupului de experți: statele membre trebuie să creeze o structură de coordonare guvernamentală constituită de un coordonator guvernamental național și o masă de lucru intersectorială și multidisciplinară care să coordoneze, monitorizeze și să evalueze politicile și planurile de acțiune națională împotriva traficului. Una din sarcinile mesei de lucru trebuie să fie dezvoltarea unui mecanism svelt de solicitare de despăgubiri pentru daunele suferite de către persoanele traficate.

Prevenirea traficului de ființe umane.

Acțiunea de prevenire a traficului de ființe umane se bazează pe adoptarea de măsuri directe pentru a interveni asupra cauzelor unui astfel de fenomen și să mărească cunoștințele în funcție de natura, extensia și mecanismele de exploatare ale traficului. Un rol deosebit are și acțiunea directă de a intra în formele semi-legale ale traficului și metodele “invizibile de exploatare”, cât și sensibilizarea și formarea diverșilor actori implicați cât și a opiniei publice.

INTERVENȚIA ASUPRA CAUZELOR.

Problema genului.

Strategia de luptă împotriva traficului de ființe umane, într-o perspectivă de tutelă a drepturilor umane, trebuie să includă măsuri de intervenție față de violența împotriva femeilor, prin intermediul măsurilor legislative și de politici pentru promovarea șanselor egale și pentru lupta împotriva tuturor formelor de discriminare de orice fel. Este de asemenea necesar întărirea poziției femeii în societatea de proveniență, în special, prin intermediul adoptării de măsuri de suport social, de dezvoltare economică și de acces la o slujbă, pentru a face față sărăciei și marginalizării care fac femeile extrem de vulnerabile în fața traficantilor.

Acest punct al Declarației de la Bruxelles este în mod special relevant pentru rețeaua ENATW, pentru că se recunoaște necesitatea și oportunitatea de a lega intervențiile de prevenire a traficului la promovarea parității de sex și la lupta împotriva discriminării, care fac femeile vulnerabile la o astfel de violare a drepturilor fundamentale ale persoanei.

O astfel de abordare este făcută de altfel chiar de către asociațiile promotoare ale rețelei Europene în Carta Principiilor ale lui ENATW. Rețeaua Europeană promovează astfel mobilizarea asociațiilor de femei și a organismelor de egalitate ale instituțiilor publice care se ocupă de promovarea și tutelarea drepturilor femeilor, pentru programarea și punerea în practică a strategiilor de prevenire în măsură să intervină și să depășească discriminarea, marginalizarea și excluderea socială.

În Comunicarea către Comisia Europeană COM(2005)514 se citește că: *“instituțiile UE și ale statelor membre trebuie să promoveze strategii specifice de prevenire pe baza diferențelor de sex ca un element cheie pentru a combate traficul femeilor și copiilor.*

Astfel de strategii trebuie să prevadă punerea în acțiune a principiilor de egalitate între bărbat și femeie și eliminarea cererii a tuturor formelor de exploatare, inclusiv exploatarea sexuală și a celei a mâinii de lucru”.

Recomandarea numărul 50 a Grupului de experți:

Statele membre trebuie să reducă vulnerabilitatea traficului adoptând măsuri precum:

- > asigurând tuturor persoanelor emiterea și disponibilitatea certificatelor de naștere, cetățenie și căsătorie;
- > combătând violența și discriminarea împotriva femeilor, de exemplu, încurajând sensibilizarea asupra chestiunilor legate de diferența de sex, și asupra relațiilor între sexe bazate pe respect;
- > asigurând femeilor un acces egal și control asupra resurselor economice și financiare, incluzând promovarea accesului la finanțări facilitate, la credit, inclusiv la microcredit, căruia îi sunt aplicate dobânzi scăzute și reduceri pentru femeile vulnerabile din punct de vedere social;
- > combătând toate formele de discriminare împotriva minorităților, promovând dezvoltarea de programe care să ofere posibilitatea de susținere, educație de bază, alfabetizare și reducerea barierelor pentru o afacere proprie.

Procesele migratoare.

Chiar dacă strategiile de luptă împotriva traficului de ființe umane sunt distincte de cele direcționate către lupta pentru imigrația clandestină, este necesar să se țină seama de anumite aspecte conexe proceselor migratoare, precum oportunitățile legale și în condițiile de neexploatare pentru accesul la piața muncii în țările de destinație.

Cererea.

Un obiectiv comun al acțiunii de luptă împotriva traficului de ființe umane trebuie să fie reducerea cererii de servicii și prestații sexuale și de munca cu cost scăzut, prin intermediul campaniilor educative și de informare și sensibilizare.

În Carta Principiilor rețelei ENATW asociațiile care au aderat afirmă că prevenirea nu se poate reduce la o simplă informare și sensibilizare asupra temei, dar trebuie să comporte și realizarea de intervenții adresate pentru a descuraja cererea în special prin intermediul parcursurilor educative pentru egalitatea bărbat – femeie și pentru demnitatea individului.

În centrul documentației de pe site-ul www.aretusa.net este posibil să se regăsească documente și intervenții împărțite cu asociațiile care au aderat și care au ca scop favorizarea cunoașterii și deci concentrarea operatorilor ca și ale societății civile asupra rolului clientului și asupra motivațiilor sale.

Recomandarea numărul 49 a Grupului de experți: în programele comunitare

existente, precum Daphne și Agis, fondurile trebuie să fie destinate cercetării și proiectelor pilot asupra influențării cererii asupra fenomenelor de trafic de ființe umane (în special în domeniul serviciilor domestice și sexuale) și la promovarea și implementarea de programe de educație sexuală și asupra drepturilor umane, sensibile la problemele de diferențe de sex, adresate copiilor și tinerilor din statele membre.

CUNOAȘTEREA FENOMENULUI.

Traficul de ființe umane și organizațiile criminale.

Dezvoltarea de măsuri de prevenire eficiente cere adunarea datelor,

realizarea de cercetări și analize, legate de caracteristici calitative și cantitative ale traficului de ființe umane și de structura organizațiilor criminale implicate și de metodele de exploatare utilizate.

Cererea.

O componenta crucială în elaborarea strategiilor preventive și realizarea de cercetări și analize asupra cererii cât și evaluarea de metode prin intermediul cărora cererea clienților poate fi redusă.

Minorii.

Un element specific este constituit de nevoile și condiția de vulnerabilitate a copiilor.

CAMPANIILE DE INFORMARE.

Campaniile informative trebuie să se adreseze potențialelor victime, decidenților politici, forțelor de poliție, operatorilor judiciari, personalului diplomatic și consular ca și altor oficiali publici.

Campaniile trebuie să informeze asupra posibilităților de migrație legală și asupra oportunităților de angajare în străinătate și asupra potențialelor riscuri legate de utilizarea metodelor de migrație ilegală.

Materialul informativ trebuie să fie distribuit în consulate și în birourile unde se eliberează vizele în misiunile diplomatice.

Trebuie să se instituie linii telefonice speciale în țările de origine, tranzit și destinație, implicate atât ca sursă de informație și consultanță cât și ca un prim punct de contact pentru victimele traficului de ființe umane.

În raportul grupului de experți se citește că: "*campaniile de sensibilizare trebuie să fie integrate într-o strategie globală, complementară la promovarea drepturilor umane, a egalității între sexe, a autodeterminării și a demnității umane. Acestea trebuie să fie educative, să vehiculeze mesaje care să întărească cunoașterea, competențele și capacitatea, și întotdeauna să integreze o abordare sensibilă a problemelor de diferențe de gen*".

FORMAREA.

Îmbunătățirea capacităților de identificare a victimelor.

Trebuie să se realizeze cursuri de formare specifică adresate investigatorilor din serviciile de poliție, din ministerele politice, al personalului organizațiilor internaționale, ale organizațiilor guvernamentale și non guvernamentale, pentru a îmbunătăți capacitatea de identificare a victimelor traficului de ființe umane, în special prin

intermediul tehnicilor de anchetă proactive, și tratamentul acestora de către operatorii de poliție și cei judiciari.

Multidisciplinaritatea și respectul drepturilor umane.

Formarea personalului din serviciile de poliție și juridice, a celui diplomatic și medical, din serviciile sociale trebuie să aibă un caracter multidisciplinar adresându-se în mod special drepturilor umane și, în special asupra nevoilor imediate ale victimelor și tratamentului acestora.

Poliția de frontieră.

Trebuie să fie elaborate programe specifice pentru personalul de frontieră direcționate să îmbunătățească abilitatea în a identifica posibili indicatori ai traficului de ființe umane și a infracțiunilor legate de acesta și în consecință capacitatea de individualizare a victimelor unor astfel de crime.

Personalul implicat în operațiuni militare și de peace-keeping.

Formarea în pregătirea misiunii trebuie să includă module care au ca obiect traficul de ființe umane și impactul pe care acesta îl are asupra victimelor sale, ca și definirea de coduri de conduită a personalului militar și civil implicat în aceste operațiuni.

Programele educative în școli.

Trebuie să fie elaborate și introduse module formative în școli pentru a crește cunoșterea și sensibilizarea studenților asupra drepturilor umane și asupra problemelor de diferență de gen, și în special asupra modus operandi ai traficantilor și a pericolelor legate de infracțiunea de trafic de ființe umane.

Recomandarea numărul 65 a Grupului de experți: o componentă formativă trebuie să fie inserată în toate planurile de acțiune naționale împotriva traficului. Modulele antitrafic, la nivel regional și European, ar trebui dezvoltate și incluse în cadrul programelor de învățare de baza a tuturor actorilor relevanți.

Recomandarea numărul 66 a Grupului de experți: formarea trebuie să fie adresată diversilor tipuri de actori și trebuie să fie furnizată de o varietate de agenții. Toate modulele formative ar trebui să conțină o parte generală și o parte mai specifică stabilită în funcție de rolul și competențele actorilor cărora îi sunt destinate. O formare unitară care implică diverse tipuri de actori se arată ca fiind indispensabilă pentru a garanta o abordare coordonată și multidisciplinară. În același mod, cursurile formative ar trebui să fie conduse de o echipă multidisciplinară și să prevadă participarea ONG-urilor.

POTENȚIALIZAREA CONTROALELOR ADMINISTRATIVE.

Monitorizarea agențiilor.

Trebuie să fie potențiate și implementate procedurile pentru reglarea și monitorizarea activității agențiilor care oferă servicii turistice, de angajare, au-pair sau operează în domeniul adopțiilor internaționale.

Reducerea invizibilității exploatării.

În țările de destinație, este esențială implementarea de măsuri adresate reducerii invizibilității exploatării, precum programele de monitorizare integrate realizate de diferite agenții competente și controalele administrative. Poliția, serviciile de control în domeniul sanitar și de muncă, organizațiile internaționale, organizațiile guvernamentale și non guvernamentale trebuie să lucreze împreună pentru monitorizarea pieței de muncă și prestațiilor sexuale și pentru creșterea vizibilității situațiilor de exploatare.

Ciber crima.

Monitorizarea folosirii ilicite a internet-ului trebuie să constituie parte integrantă a reducerii invizibilității exploatării.

Piața de muncă ilegală.

Pentru prevenirea traficului de ființe umane finalizat cu exploatarea economică, trebuie să fie crescute măsurile directe pentru lupta împotriva pieței de muncă nereglementată și pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și muncă în țările de origine și de destinație.

RECOMANDARI PENTRU PREVENIREA TRAFICULUI DE MINORI.

Vulnerabilitatea specială și nevoile minorilor, recunoscute de legislația națională și internațională, trebuie să se reflecte și în practică. Pentru reducerea incidenței traficului de minori trebuie să fie adoptate măsuri pentru o mai bună identificare, în special, în domeniul disciplinei pașapoartelor și vizelor, incluzând posibilitatea ca toți minorii care au împlinit cinci ani să fie în posesia propriului pașaport.

Pentru tutela drepturilor minorilor și datorită vulnerabilității specifice la formele de exploatare și condiționare din partea subiecților adulți, operează, în afara instrumentelor normative în materie de luptă împotriva traficului de ființe umane, chiar și alte acte internaționale precum Convenția asupra drepturilor Copilăriei și Adolescenței ratificată de către toate statele membre ale Uniunii Europene și la aceste documente internaționale trebuie să se facă referire pentru formularea de politici și strategii în ceea ce privește minorii

În raportul Grupului de Experți se citește: *“nivelul de vulnerabilitate și posibilitățile de exploatare, violență și abuz față de minori sunt direct legate de nivelul de protecție și de oportunitățile pe care statele sunt în măsură și doresc să le garanteze fiecărui minor prezent pe teritoriul său. Această garanție de protecție este în mod special relevantă pentru grupurile de minori fără nici o apărare precum minorii străini sau emigranți care, violând principiile și normele conținute în Convenția ONU asupra drepturilor copilăriei, de multe ori nu pot beneficia de aceleași oportunități garantate minorilor cetățeni în aceleași țări în care locuiesc.”.*

Recomandarea numărul 26 al Grupului de experți: toate acțiunile întreprinse față de minorii traficați trebuie să se bazeze pe principiile stabilite de Convenția ONU asupra drepturilor copilăriei, în special:

- > principiul “interesului superior”: acesta trebuie să fie ținut în considerație în toate acțiunile care implică minori. Toate considerațiile relative la controlul imigrației sau al crimei trebuie să fie secundare. Minorul victimă a traficului nu trebuie să fie incriminat;
- > dreptul de participare; punctul de vedere al minorilor trebuie să fie solicitat și luat în considerare, în funcție de vârstă și de maturitate, în toate aspectele care îi privesc;
- > principiul de non discriminare: minorii traficați trebuie să fie tratați întâi de toate ca minori; considerațiile asupra statusului lor național sau de alt tip trebuie să fie secundare.

Recomandarea numărul 80 a Grupului de experți: minorii imigranți reprezintă o categorie socială extrem de vulnerabilă. Acestora trebuie să le fie garantat același nivel de protecție și aceleași oportunități ca și minorilor cetățeni ai statului în care aceștia locuiesc, în mod independent de statusul lor de imigranți (regulamentari sau neregulamentari).

Protecția și asistența victimelor

În conformitate cu Convențiile internaționale și cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, practicile conexe traficului de ființe umane constituie o gravă violare a drepturilor umane ale victimelor unei astfel de crime. De aceea, promovarea și protecția drepturilor umane ale persoanelor traficate trebuie să fie pusă în centrul strategiilor și acțiunilor de prevenire și luptă cu un astfel de fenomen.

În raportul Grupului de experți se subliniază cum strategiile de intervenție a statelor Membre ale Uniunii s-au concentrat în special asupra măsurilor de control și reducere a traficului și a altor activități criminale și legate de acestea (imigrație clandestină, exploatarea prostituției) ca și asupra măsurilor de tutelare a drepturilor umane și de asistență a victimelor. Insuficiența adoptare a politicilor și a măsurilor de asistență constituie și astăzi un obstacol în eficacitatea măsurilor de luptă și în același timp o gravă neîndeplinire din partea statelor a obligațiilor internaționale de protecție, asistență și despăgubire pentru drepturile umane fundamentale violate.

Mărind indicațiile Grupului de experți, o strategie care să țină cont de drepturile umane ale victimei traficului implică următoarele:

- persoanele traficate sunt considerate subiecți titulari de drepturi. Aceasta include identificarea de standarde minime de tratament la care persoanele traficate au dreptul, ca și identificarea responsabilităților corespondente ale organismelor instituționale;
- persoanele traficate sunt considerate subiecți activi în căutarea unei schimbări a propriei poziții privite ca victime ale unei crime și a unei serioase violări a drepturilor umane care au titlul de a garanta remedii eficiente;
- asistența și suportul sunt garantate în paralel cu strategiile pentru întărirea, emanciparea, includerea socială și participarea persoanelor traficate – strategiile au ca scop punerea unui remediu abuzurilor drepturilor umane care crează condițiile ca traficul să aiba loc.

Considerând diversitatea procedurilor de asistență realizate în diferite țări ale Uniunii Europene, Grupul de experți recomandă elaborarea de standarde împărtășite pentru crearea de servicii specializate și de calitate în toate țările. Pentru un astfel de scop au fost identificate anumite principii fundamentale pentru asistarea persoanelor traficate care sunt prezentate în schema tematică numărul unsprezece al raportului.

TUTELA ȘI INTEGRAREA VICTIMELOR.

Identificarea victimelor și perioada de reflexie.

Trebuie să se dezvolte cercetări și analize pentru a delimita profilul traficantilor de ființe umane, cu ajutorul poliției și al personalului de frontieră pentru a face posibilă distincția între persoanele victime ale traficului și imigranții clandestini. Astfel de măsuri sunt necesare pentru a putea asigura odata realizată identificarea unei victime, o asistență făcută prin acordarea unei perioade de reflexie pentru a permite persoanei să primească asistență și tutelă necesară pentru a se sustrage condiției de exploatare și abuz căreia a fost supusă de către traficanți.

Sunt diferiți actorii potențial implicați în activitatea de identificare: forțele de ordine, asociațiile, serviciile sociale, sindicatele, inspectoratele de muncă și agențiile de muncă. Oricum, după cum a fost evidențiat de Grupul de experți, în marea majoritate a țărilor, sunt încă insuficiente instrumentele specifice pentru identificarea persoanelor traficate și este de asemenea necesar să se intervină pentru o informare/formare adecvată a operatorilor care vin în contact cu victimele. O atenție deosebită solicită însă activitatea destinată identificării și oferirea unei asistențe potrivite minorilor victime ale traficului, care prezintă o dificultate specială în legatură cu identificarea relației existente cu adulții care îi însoțesc și asigurarea în ceea ce privește vârsta și datele anagrafice.

Recomandarea numărul 91 a Grupului de experți: pentru a stabili un contact cu persoanele presupuse traficate și pentru a le face să dobândească siguranța în ele inele și încredere față de subiecții care le pot ajuta, ar fi necesar să se instituie unități de stradă, centre drop-in și helpline. Aceasta este în mod special important considerând faptul că cercetările demonstrează că doar un număr foarte limitat de persoane traficate se identifică de către forțele de ordine, în timp ce marea majoritate a acestora se identifică prin intermediul ONG-urilor, instituțiilor locale, clienților, colegilor, și colegelor și cetățenilor în general.

Tratamentul victimelor.

Victimelor traficului de ființe umane trebuie să li se garanteze accesul la măsuri de susținere precum cazare, asistență medicală și psihologică, consultanță legală.

Finanțarea serviciilor de asistență.

Accesul la măsurile de asistență și protecție trebuie să fie imediate și adecvat din punct de vedere financiar. Aceasta presupune finanțarea serviciilor oferite de organizațiile internaționale, de organizațiile non guvernamentale și de cele guvernamentale.

Cooperarea.

Trebuie să se dezvolte colaborarea între organizațiile non guvernamentale, operatori sociali, și alți operatori care în țările de origine, tranzit și destinație asigură servicii de asistență pentru victime.

Recomandarea numărul 99 a Grupului de experți: în scopul garantării asistenței și protecției persoanelor traficate, statele membre trebuie să realizeze structuri adecvate pentru furnizarea, cel puțin, a unei locuințe sigure și potrivite, tratamente sanitare și psihologice, consultanță legală, instruire, oportunități formative și profesionale. Toate serviciile trebuie să fie furnizate în regim de voluntariat și confidențialitate, fără discriminare și prejudecăți și în conformitate cu o serie de principii fundamentale care derivă din normative internaționale de tutelare a drepturilor umane, în special respectul pentru intimitate, autodeterminare și libertate de mișcare.

Recomandarea numărul 100 a Grupului de experți: statele membre trebuie să recunoască importanța organizațiilor calificate care oferă servicii persoanelor traficate, între care ONG-urile, cu care trebuie să colaboreze și care trebuie să susțină, chiar și financiar, în mod potrivit, punctual și transparent. Trebuie să fie adoptate protocoale de înțelegere și/sau să stipuleze contracte între subiecții publici și organizațiile non guvernamentale cu scopul de a determina cu claritate rolurile și sarcinile diferiților actori implicați în sectorul anti-trafic.

Recomandarea numărul 102 a Grupului de experți: organizațiile care furnizează servicii de suport persoanelor traficate trebuie să dezvolte standarde comune, bazate pe indicatori clari și măsurabili, pentru monitorizarea și evaluarea în mod regulat a calității și sustenabilității serviciilor și prestațiilor acestora. Uniunea Europeană trebuie să promoveze dezvoltarea unor astfel de standarde și cooperarea transnațională între organizațiile de suport ale țărilor de origine, tranzit și destinație ale traficului de ființe umane.

Redactarea protocoalelor între serviciile de poliție și judiciare și ONG-uri.

Protocoalele trebuie să stabilească standarde minime asupra tratamentului imediat al victimelor traficului de ființe umane, care să garanteze cel puțin:

- > ca ofițerii de poliție să recunoască victimele traficului precum victime ale unei crime grave, împiedicând victimizarea ulterioară, respectând drepturile umane și Protocolul ONU asupra traficului de persoane;
- > ca siguranța victimei și a membrilor familiei sale să fie o preocupare primară;
- > ca în cursul operațiilor de poliție și a procedurilor judiciare să se opereze garantând siguranța victimelor.

Recomandarea numărul 12 a Grupului de experți: pentru a asigura consistența și continuitatea cu normative referitoare la drepturile umane trebuie să dezvolte, în strânsă cooperare cu organizațiile non guvernamentale care lucrează cu persoanele traficate și cu instituțiile care ocupă de drepturile umane, un model pentru măsurarea impactului asupra drepturilor umane, ca instrument capabil de a monitoriza și de a evalua efectul legilor, politicilor și practicilor.

Un astfel de instrument trebuie să dezvolte o funcție importantă în a se asigura că măsurile anti trafic sunt formulate și realizate în continuare respectând și protejând drepturile umane. Acesta trebuie de asemenea să asigure că măsurile de luptă împotriva traficului nu crează și nu agravează condițiile existente, care cauzează sau favorizează traficul, prin intermediul instituirii de politici și practici care să slăbească sau să aibă efecte negative asupra drepturilor individului precum, de exemplu, dreptul la intimidare, dreptul la libertatea de mișcare, dreptul de a părăsi propria țară, de a emigra legal și a-și câștiga existența.

Recomandarea numărul 93 a Grupului de experți: este necesar să se stabilească proceduri de colaborare și de răspândire a informațiilor între toți subiecții (forțele de ordine, servicii sociale și sanitare, inspectoratele de lucru, școli, entități de formare, unități de stradă, helpline, etc.) care operează în domeniul activităților de combatere a traficului și de protejare a victimelor, în special în ceea ce privește identificarea imediată și tutela minorilor. După ce se duce minorul într-o structură de cazare sigură, trebuie să se adopte măsuri specifice pentru identificare și asistență. În cazul în care există suspiciunea că este victimă a traficului, minorul trebuie să fie imediat trimis către serviciile sociale competente. Acolo unde vârsta anagrafică este incertă, datorită lipsei de documente sau în prezența certificatelor de identitate false, și persoana susține că are mai puțin de 18 ani, aceasta trebuie să fie considerată și tratată precum un minor.

În scopul de a susține reintegrarea victimelor și de a reduce riscul de a fi din nou traficate programele de integrare socială trebuie să fie direcționate pentru întărirea capacității victimelor de a ajunge la o independență economică prin intermediul cursurilor de formare profesională și a accesului pe piața forței de muncă.

Trebuie să fie întărită activitatea de networking între organizațiile și toți cei care sunt implicați în asistența victimelor traficului în țările de origine, destinație și tranzit. Reintegrarea socială a victimelor trebuie să fie suportată de un nivel crescut de atenție din partea consulatelor și ambasadelor în țările de origine și destinație.

Recomandarea numărul 112 a Grupului de experți: programele de repatriere și de asistență socială trebuie să fie finalizate cu empowerment și incluziune socială a persoanei traficate; prin empowerment se înțelege procesul prin intermediul căruia o persoană poate să-și dezvolte propriile capacități pentru a deveni independentă, să ia în mod independent deciziile care o privesc și să aibă controlul propriei vieți.

Recomandarea numărul 113 a Grupului de experți: programele de repatriere și asistență socială, ar trebui să se bazeze pe următoarele principii: voluntariat, tutelă asupra intimității și a siguranței, tutela asupra secretului, raportul între organizațiile care furnizează servicii și persoana traficată; non stigmatizare; libertate de mișcare a persoanei traficate; tratament respectuos; fără a judeca și fără a moraliza; nevoile, opiniile și interesele persoanei traficate trebuie să primeze. Elementele constitutive ale unor astfel de programe trebuie să fie: evaluarea nevoilor individuale, reglementarea poziției juridice; sistematizare locativă potrivită, tratamente sanitare, asistență psihologică, suport legal, ajutor în individualizarea mijloacelor adecvate de subsistență, și suport pentru auto organizare.

DESPĂGUBIRE.

O abordare direcționată asupra tutelei drepturilor umane ale victimelor trebuie să țină cont de necesitatea de a predispuce mecanisme eficiente și efective pentru despăgubirea pentru daune datorate abuzurilor suferite.

In raportul Grupului de experți se citește ca *“despăgubirea e una dintre fazele esențiale pentru reintegrarea socială a victimelor, oricum, posibilitatea de a obține o despăgubire justă nu este bine dezvoltată la nivel european. Un efort conjugat al Uniunii ar putea să exprime o solidaritate deosebită cu persoanele traficate”*.

Recomandarea numărul 128 a Grupului de experți: prevederile care permit persoanelor victime ale traficului să solicite despăgubirea, atât în procedurile civile ca și în cele penale, ca și prin intermediul eventualelor scheme de despăgubiri din partea statului, ar trebui să includă dreptul de a primi asistență și sfaturi legale și dreptul de a obține suspendarea procedurii de repatriere în timpul desfășurării unor astfel de proceduri.

VICTIMA MARTOR.

Protecția martorilor.

Victimele care furnizează informații și depun mărturie sunt o resursă fundamentală pentru acțiunea judiciară împotriva traficantilor, dar datorită riscurilor și amenințărilor pe care trebuie să le înfrunte cei ce depun mărturie, trebuie să se dispună măsuri de protecție care include posibilitatea de a fi primite în case protejate, schimbul de identitate și/sau de rezidență, măsuri speciale de siguranță, suport economic. Astfel de măsuri, acolo unde este necesar, trebuie să fie extinse și către membrii familiei.

Trebuie să se reexamineze actualele criterii și condiții de acces la programele de protecție pentru aceia care depun mărturie împotriva traficantilor, din moment ce de multe ori persoanele traficate nu sunt în măsură să ofere informații asupra celor ce organizează activitatea criminală ci numai asupra celor care operează la un nivel operativ mediu.

După ce depune mărturia în procedura penală, repatrierea victimei în țara de origine trebuie să se întâmple după ce s-au luat în considerare riscurile care pot apărea ținând seama de colaborarea acordată în cadrul anchetelor sau procesului împotriva traficantilor.

Asistența legală.

Trebuie să se dezvolte și bune practici relative la posibilitatea de a permite prezența unui avocat reprezentant al victimei în orice stadiu și

grad al procedurii penale, precum și posibilitatea de a depune mărturie prin intermediul video-conferinței și de protejare a identității și locului de reședință a victimei.

Accesul la comunitați.

Este necesar să se redacteze protocoale pentru a reglementa condițiile conform cărora serviciile de poliție și cele judiciare pot avea acces la comunitățile în care sunt primite victimele cu colaborarea organizațiilor care le gestionează, astfel să fie în mod clar definite rolurile tuturor operatorilor implicați cu titlu diferit, responsabilitățile și condițiile conform cărora victimei îi poate fi solicitat să furnizeze informații utile asupra faptelor sau să depună mărturie în proces. Protocoalele trebuie de asemenea să reglementeze și schimbul de informații dintre forțele de poliție și cele judiciare și operatorii sociali și ale asociațiilor, prevăzând interzicerea tratamentului datelor personale ale victimelor fără acordul victimei.

Permisul de ședere.

Trebuie să fie eliberat un permis de ședere temporară pentru victimele care colaborează cu sistemul judiciar, după o perioadă inițială de reflexie în care victima trebuie să fie suficient informată asupra semnificației și asupra consecințelor deciziei de a depune mărturie împotriva traficantilor. Odata terminată valabilitatea permisului de ședere temporară, trebuie să fie prevăzută posibilitatea de a obține transformarea inițialului permis judiciar într-un altul de alt tip.

Aplicarea unui astfel de permis de ședere trebuie să fie în mod atent monitorizată pentru a evita abuzul victimei; trebuie să-i fie garantată posibilitatea de a respinge decizia administrativă sau judiciară independent de eliberarea permisului de ședere temporară. Trebuie de asemenea să fie luată în considerare posibilitatea de a elibera un permis de ședere pentru motive umanitare.

Repatrierea.

Repatrierea victimelor traficului de ființe umane trebuie să fie evitată în cazurile în care este necesară permanența în țara de destinație pentru securitatea lor sau când pot contribui la anchetele împotriva traficantilor.

Recomandarea numărul 105 a Grupului de experți: Comisia Europeană ar trebui să dezvolte un instrument legislativ obligatoriu față de poziția persoanelor traficate în domeniul procedurii penale, plecând de la Decizia cadru care privește poziția victimei în procedura penală. Un astfel de instrument trebuie să includă o definiție amplă care să includă toate persoanele traficate, inclusiv minorii, acele victime ale unei infracțiuni, înainte, în timpul și după procedurile penale, și independent de gradul lor de participare la acestea.

Recomandarea numărul 106 a Grupului de experți: un astfel de instrument trebuie să contină liniile directoare relative la următoarele aspecte

- dreptul la respect
- dreptul de a fi informat și sfatuit
- dreptul la intimitate
- dreptul la protecție
- interogatoriu și investigație
- proceduri în fața Curții
- dreptul la despăgubire

Cooperarea judiciară și de poliție.

Primul pas pentru dezvoltarea unei cooperări internaționale mai importante și mai eficiente în domeniul justițiar și de poliție este armonizarea disciplinei naționale a statelor membre în materie de criminalitate a traficului de ființe umane, în funcție de indicațiile minime conținute în Decizia Cadru a Consiliului Uniunii Europene din 19 iulie 2002 asupra luptei împotriva traficului de ființe umane. Este de asemenea necesară adoptarea unor tehnici speciale de investigație, chiar și administrative, în special pentru lupta împotriva activităților criminale legate de trafic care sunt ascunse în spatele unor aparente activități legale.

RECOMANDARI LEGISLATIVE.

Traficul de ființe umane nu trebuie să fie facilitat de lacune legislative. Trebuie să fie asigurată și protecția victimelor și martorilor, interzicerea muncii ilegale și exploatarea prostituării altora.

Trebuie să fie introduse specifice spețe de infracțiune și sancțiuni pentru delictul de trafic de ființe umane și pentru alte crime legate la acesta.

Pentru identificarea, sechestrarea și confiscarea bunurilor provenite de la traficanți trebuie să se dezvolte ulterioare instrumente pentru a facilita anchetele financiare față de aceștia.

Legislația națională trebuie să asigure dreptul victimelor de a acționa în justiție pentru despăgubirea daunelor avute ca o consecință a delictului.

Trebuie să se garanteze adoptarea de dispoziții necesare pentru a alinia legislația națională a țărilor membre la decizia cadru a Consiliului Uniunii Europene din 19 iulie 2002 asupra luptei împotriva traficului ființelor umane (2002/269/GAI).

Recomandarea numărul 2 a Grupului de experți: chiar dacă traficul se realizează deseori depășind granițele naționale și cu implicarea rețelelor criminale organizate, aceasta poate avea loc chiar în interiorul țărilor și fără implicarea crimei organizate. Statele ar trebui să se asigure că toate formele de trafic sunt urmărite și penalizate așa cum trebuie.

Carta principiilor rețelei ENATW

În acord cu Convențiile Națiunilor Unite¹, Protocolul ONU asupra traficului de persoane și cu Carta Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene,

Asociațiile care aderă la ENATW

> SUNT CONVINSE CA

- > **Traficul** femeilor finalizat cu prostituția sau alte forme de exploatare sexuală este:
  - > violența împotriva femeilor;
  - > violare a drepturilor umane;
  - > violare a principiului de egalitate între femei și bărbați.

Prostituția nu poate fi considerată ca o muncă sau o profesie. Intervențiile represive față de femei, precum și legalizarea și reglementarea prostituției sunt măsuri ineficace pentru a combate traficul femeilor pentru exploatarea sexuală. Legalizarea prostituției favorizează cererea și acreditează percepția femeilor ca marfă.

- > **Prevenirea** traficului femeilor nu se poate reduce la o simplă informare și la campanii de sensibilizare, dar trebuie să descurajeze cererea:
  - > adresându-se clientului, motivațiilor sale și responsabilităților sale;
  - > realizând cursuri educative în ceea ce privește egalitatea bărbat/femeie și demnitatea persoanei;
  - > monitorizând legislația și alte măsuri adoptate față de diferite țări pentru a reduce cererea.
- > **Protejarea** victimelor traficului, ca persoane lezate în drepturile lor umane fundamentale trebuie:
  - > să redevă drepturile lezate;
  - > să țintească pentru completa integrare a victimelor prin intermediul unui parcurs social și nu numai judiciar.

O adecvata protecție a victimelor trebuie de asemenea să prevadă:

- > posibilitatea de a obține un permis de ședere temporară sau permanentă în țara de destinație; asistența socială, medicală, psihologică și juridică, cazare, accesul la piața de muncă și de formare profesională, protejarea identității victimei, despăgubirea daunei avute.

> AU SCOPUL DE A

- > **schimba și difuza** experiențe, resurse, strategii la nivel local, național și internațional care să fie eficace în domeniul protejării și asistenței victimelor traficului;
- > **să promoveze și să susțină** dezvoltarea normelor și politicilor în acord cu Convențiile Națiunilor Unite, Protocolul ONU asupra traficului și Decizia Cadru a Consiliului Uniunii Europene, din 19 iulie 2002;
- > **să construiască o rețea europeană** de ONG-uri și de experți în domeniul traficului femeilor finalizat în prostituție sau cu alte forme de exploatare sexuale.

> CONTRIBUIE

- > la **schimbul de bune practici** asupra tuturor aspectelor care privesc prevenirea și tutela femeilor victime ale traficului pentru exploatarea sexuală;
- > să redacteze un **raport anual** asupra eficacității legislațiilor naționale, aplicarea convențiilor internaționale și a politicilor adoptate în regiunea europeană;
- > la formularea de **recomandări** direcționate către factorii de decizie politici la nivel local, național și European;
- > **portalul www.aretusa.net** asupra traficului femeilor in scopul exploatării sexuale;
- > asupra **mobilizării** și asupra acțiunii de **lobbying** la nivel local, național și European.

Nota 1. Declarația Universală a Drepturilor Omului (1948); Convenția pentru abolirea sclaviei (1926); Convenția pentru reprimarea traficului de persoane și exploatarea prostituției altuia (1949); Convenția asupra eliminării oricarei forme de discriminare față de femei (1979).

Vizitează site-ul
www.aretusa.net

Aretusa Membrii fondatori:

Asociacion de Oviedo y Jorbalan, Spania
 Asociația Aproapele, România
 Asociația Casa Noastră Galati, România
 A. F. P. Patronato San Vincenzo, Italia
 Associazione Micaela, Italia
 Baltic Fem, Suedia
 CHASTE, Anglia
 Associazione IRENE, Italia
 L'Amicale du Nid, Franța
 Latvijan Gender Problem Centre, Latvia
 MONA, Foundation for the Women of Hungary, Ungaria
 Mountain Unlimited, Austria
 National Council of Women, Malta
 Research Centre of Women's Affairs, Grecia
 Ruse Catholic Organisation "Caritas", Bulgaria
 Solwodi, Germania
 Stowarzyszenie Srodlo Zycia, Polonia
 Women's Issues Information Centre, Lituania

Vizitează site-ul
www.aretusa.net

ARETUSA Birouri operaționale:

Associazione IRENE – Initiatives, Researches, Experiences for a New Europe
 P.zza S.Giorgio, 2 – 20123 Milan (Italia)
 T +39 02 80.57.196 – F +39 02 80.57.333
 irene@irene.mi.it – www.irene.mi.it

AFP – Patronato San Vincenzo
 via M.Gavazzeni, 3 – 24125 Bergamo (Italia)
 T +39 035 31.93.61 – F +39 035 31.41.88
 Aretusa2008@libero.it

Asociația Aproapele
 Strada Barâției, nr 27, sector 3, București, (România)
 T +40 213 152281
 office@aproapele.org – www.aproapele.org